

26 Cselényi Béla

BARI KÁROLY VERSEI ALÁ

A nyomor pácolt mestergerendájából
szálkákat hasít az emlékezet,
füstölőket gyűjt belőle,
de a szegényszagot nem tagadja le,
nem nyomja el az illanás,
sőt, reflex gyanánt rávezet
a kilátás konok hiányára.

Agyonhallgatott nyomor,
mikor a gyanakvás nyelvén
tékozlás lenne másról írni,
mint a rideg sár hatalmáról,
s a viskók nyelve elégtelen
a viskókon való töprengésre;
tanítók nyelvén,
rendőrök nyelvén
lehet drónmagasból rárepülni
egy-egy kenyérvacsorára.

Körös-körül a cement üvegfái
megtartják közönyüket.